

Nr 132.

Av herr **Lindhagen**, om resebidrag till vissa fredsföreningar.

Tidigare beslöt riksdagen över fördelningen av anslagen efter Kungl. Maj:ts förslag, numera har fördelningen uppdragits ensamt åt regeringen. Båda utvägarna ha sina fördelar och nackdelar. Den nya utvägens nackdelar äro, att inom riksdagen ej får göras gällande någon talan om fördelningen, vilken praktiskt taget nu diktatoriskt bestämmes av utrikesministern och hans syn på tingen.

På den vägen går det också lättare att komma ifrån ett anslag åt landets äldsta och största fredssammanslutning nämligen svenska fredsföreningen. Denna har aldrig av riksdagen fått något anslag men väl reseanslag av utrikesminister Löfgren. Detta därför att den ansetts för radikal och särskilt därför att den även under de fredstider, som förväntades efter de båda Haag-konferenserna, påkallade avrustning eller minskning av rustningarna. Om det senare framkommo dock förslag i riksdagen även från det socialdemokratiska partiet med yrkande om avslag, i varje fall till anslag åt skytterörelsen. Upprepade framställningar framfördes och en gång skiljde det vid den gemensamma omröstningen endast några få röster. Där- emot kunde det som sagt inträffa såsom på utrikesminister Löfgrens tid, att föreningen beviljades reseanslag till beivrande av de internationella fredskongresserna, organiserade av internationella fredsbyrå i Bern, nu i Genève, under vilken fredsföreningen sorterar.

Det må i detta sammanhang erinras att det uti tredje huvudtiteln upptagits för Sveriges deltagande i internationella konferenser ett förslagsanslag av 50,000 kronor samt för riksdagens interparlamentariska grupps deltagande i interparlamentariska unionens råds- och kommissionssammanträden och det Nordiska interparlamentariska förbundets delegerademöte ett sammanlagt belopp av 8,100 kronor.

Även de enskilda sammanslutningar, som avses med anslaget »Upplysningsarbete för freden», böra få tillfälle att låta sig representeras vid de gemensamma mötena med de internationella organisationer, under vilka de sortera. I dessa tider bli sådana resor än mer påkallade. Särskilt gäller detta *Svenska föreningen för Nationernas förbund*, *Svenska fredsföreningen* och *Svenska sektionen av Internationella kvinnoförbundet fred och frihet*. Det är som sagt icke mindre tillbörligt, att dessa föreningar helst i dessa tider lika väl som interparlamentarikernas privata förening erhålla resebidrag, vartill de anslag, som hitintills beviljats dem och eventuellt kommer att beviljas skiljedomsföreningen, icke förslå.

Det hemställas således,

att riksdagen ville bevilja de ovannämnda tre föreningarna ett resebidrag av 3,000 kronor för inställelse vid huvudföreningarnas plenar- och kommissionssammanträden till fördelning efter Kungl. Maj:ts bestämmande.

Stockholm den 23 januari 1940.

Carl Lindhagen
